

ISSN 2559-6012

ISSN-1 2559-6012

Sunt român și țin la tradițiile mele

Nr. 1 /2017

Coordonator: Claudia Grăniceru

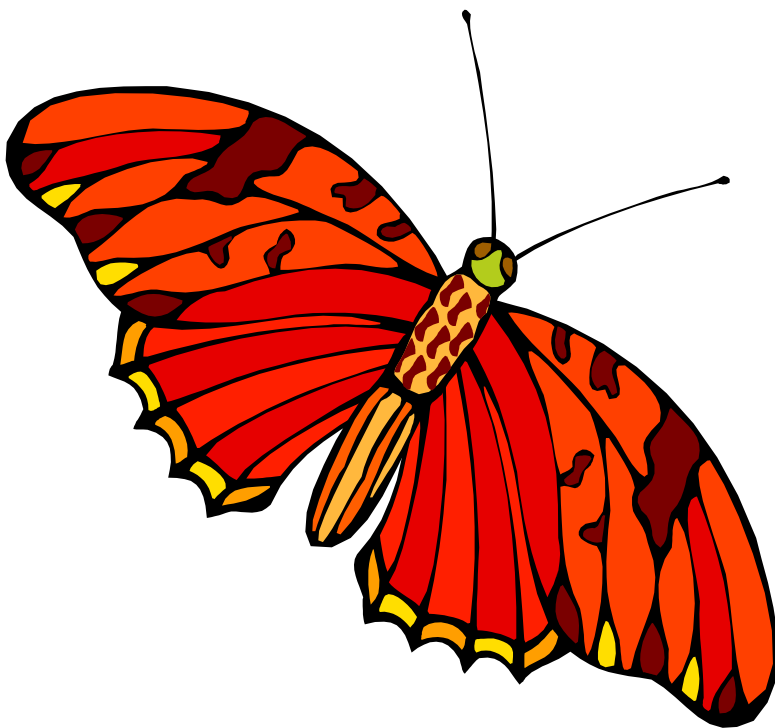
Dragi colege,

Aștept de foarte mult timp prilejul să vă ofer o revistă care să vă reprezinte, pe care să o răsfoiți cu plăcere și de ce nu, să vă ajute în demersul didactic. Această publicație vă va aduce aminte de clipele minunate petrecute împreună în cadrul proiectului "*Sunt român și țin la tradițiile mele*". Am adunat în această revistă câteva din activitățile desfășurate la clasă, ce vă pot fi utile oricând.

Am învățat, cântat, dansat, am pictat sau am confecționat machete, am primit oaspeți în grădiniță, toate acestea le-am făcut împreună pentru o educație cât mai bună și atât de necesară.

Prof. învăț primar și preșcolar

Răducea Corina și Muraru Andreea

Simbolul primăverii

Autor: Prof.înv.primar Nicolae Ruxandra – Ioana

Școala Gimnazială Nr 27, București, Sector 2

Primăvară, primăvară,
Ai venit la noi în țară
Și-ai adus peste câmpii
Fluturași și pădăii!

Primăvară, draga mea,
Ai topit covor de nea,
Și-ai adus mulți vestitori-
Ghiocei strălucitori.

Primăvară, zână bună,
Ai ajuns de-acum o lună
Când în martie ai prins
Șnurul roșu-alb întins
Drept la mâna fetelor
Sau în pieptul doamnelor.

Primăvară de poveste,
Știi tradiția care este?
Știi tu oare, draga mea,
De ce șnurul e așa?

Îți voi spune chiar acum:
Firul ca de sânge, roșu,
Ne-amintește de strămoșul
Legendar ce-a reușit
Iarna de a biruit!
Curajosul a luptat,
Dar în luptă a picat!

Dintr-o rană, pic cu pic,
Sângele i s-a pitit
În zăpada cea pufoasă

Ca o plapumă geroasă.

Lângă roșul sângeriu
A iesit un chip zglobiu:
E gingașul ghiocel,
Cel plăpând și frumușel!
El e albul cristalin
De pe firul cel divin.

Lupta acestui curajos
A adus soare frumos,
A permis ca primăvara
Să lase în urmă iarna.

Lupta lui chiar a rămas
În inimile noastre și azi.
Chiar atunci când împletim
Firul alb și sângeriu,
Pe voinic noi îl cinștim,
Și-n suflet, primăvara o primim!

POVESTE DESPRE MOS CRACIUN

(scenetă)

Prof.inv.primar Bârlea Cornelia,
Colegiul National de Informatica „Carmen Sylva”Petrosani

Prezentatorul :

Dragi părinți, bunici și invitați,
Iarna a sosit ,casele ni le-a gătit ,
Poezii am pregătit și sub bradu-mpodobit
Noi frumos le-om recita
Și apoi vom colinda,că așa e datina!
Azi in prag de sărbătoare.
Vă invităm să ascultați
O poveste despre Moș Crăciun,

TOȚI:

Ce se-aude, ce să fie ,parcă este gălăgie
Cineva e la intrare,cine, cine este oare?
Iarna intră presărând fulgi de zăpadă .
Iarna Eu sunt Iarna...
Și vreau să vă spun, tuturor,
Povestea lui Moș Crăciun
Și cum a pornit el și anul acesta
La drum, de acolo, de departe...
Moș Crăciun în miez de noapte
Va veni tiptil și-n șoaptă
O să-ntrebe pe părinți:

”Oare-au fost, sau nu cuminți,
Buni la școală și de treabă?”,
Cum de obicei se-ntreabă.

Copilul 1: Stau singur și mă gândesc

Răspunsul bun vreau să-l gasesc.

Astă seară o să vină,
Pe poteca din grădină,
Dragul nostru Moș Crăciun
Și mă-ntreb: ce o să-i spun?

Să îi fac un rezumat
Cu tot ce s-a întâmplat?
Păi... nimic! Am fost cuminte!

Clasa “minteeee- mintee ...”

Copilul 2: Să râdem puțin am vrea!

Dar poate unii dintre voi
Să râdă n-o să îndrăznească,
Dacă aici, o să se recunoască!

Copilul 3: Căci la serbare vor apărea

Ca personaje, câțiva copii,
Ce nu se poartă cum ar trebui!
Deci, liniște! S-asculte fiecare!

Fulg 1: Mama Iarnă ne-a trezit

Și-acum, iată-ne, am sosit!
Cu zăpadă-mpodobim,
Munți, păduri, văi și câmpii,
Bucurați-vă, copii!

Fulg 2: Moș Crăciun se grăbește,

Daruri multe pregătește.

În saci plini de bucurii,

Pentru voi, iubiți copii!

Fulg 3: Noi, ai ei ambasadori,

Fulgișorii călători,

Anunțăm cu bucurie

Că-ntr-o clipă o să vie,

Moș Crăciun împărat,

De copii mult așteptat!

Moș Crăciun –Ho, ho, ho! Haideți, Crăciunițelor!

M-ați cam grăbit! Nu uitați, eu sunt bătrân! Ia să mă odihnesc puțin!

Fulgii (în cor): Bine-ai venit, Moș Crăciun! Bine-ați venit, Crăciunițelor!

Crăciunița 1: Bine v-am găsit, Fulgișori de nea! Ce bine că v-am întâlnit! Ne era teamă că nu veți așterne zăpada în calea noastră, iar sania moșului nu va avea pe ce să alunece!

Crăciunița 2: Acum, Fulgișori de nea, împodobiți bradul cel mare, să strălucească cum lucesc stelele pe cer! Vă ajutăm și noi.

Moș Crăciun: Ce-o fi cu piticii mei? Nu-i văd pe drum... Nămeții-s mari, ei sunt cam mici, dar vor ajunge! Piticii sunt voinici! (*ia telefonul*) Alo! Piticilor, sunt eu, Moș

Crăciun! Grăbiți-vă, veniți cu sacii cu jucării, ne așteaptă mulți copii!

(*rămas singur, Moș Crăciun deschide un plic și citește cu voce tare*)

Moș Crăciun: A! Uite o scrisoare îngrijită, cu desene colorate. „Noi, copiii, te așteptăm cu drag. Nicu s-a cumișit și ar dori un avion, iar Mioara, o păpușă. Ne jucăm

frumos și învățăm bine.” Bravo, copii! Hei, ce bine-ar fi să fie toți așa!

(*se aude zgomot; apar piticii, cu felinare aprinse și saci colorați, în spinare*)

Moș Crăciun: Bine-ați venit, meșteri pitici!

Piticii: Bună seara, Moș Crăciun!

Moș Crăciun: Ia să văd ce minunății ați lucrat pentru copii!

Piticul 1: Sacii-s plini cu jucării

Pentru mic și pentru mare.

Să împarți la fiecare

După merit, Moș Crăciun!

Piticul 2: Am aici avioane, mașini, multe jocuri minunate...

Piticul 3: Eu am multe jucării de pluș pentru cei mai mici: ursuleți, pisici, păpuși...

Moș Crăciun: Sunt minunate! Dar, știți, unii copii vor altfel de jucării!

Piticul 2: Așa e! Sunt copii care cer jucării electronice, mașini teleghidate, calculatoare...

Piticul 3: Nicio problemă! Toate sunt împachetate. Sania e încărcată și pregătită de plecare. Să nu uiți să mergi la toți copiii, da?

Moș Crăciun: Ei, la toți, la o parte doar!

Piticul 1: Cum așa? Noi, am pregătit pentru fiecare, după listă!

Moș Crăciun: Ce listă? Credeți că toți copiii merită? Unii sunt răi, obraznici și nu vor primi jucării!

Crăciunița 1: Moș Crăciun, doar știi că nu există copii răi. Toți copiii se nasc buni!

Moșul: Și atunci, de ce se comportă urât?

Crăciunița 2: Poate nu au fost bine educați! Unii nu au familii unite și de aceea suferă și se răzbună pe alții de vârsta lor!

Moș Crăciun: Măi, iar îmi înduioșați inima! Haideți, veniți și voi cu mine! La drum!

Toți (în cor): La drum! (*iau pachete în brațe, saci și ies din scenă*)

(*apar 4 copii, care cântă și se bat cu bulgări de zăpadă*) ,,

Copilul 1: Mă bucur atât de mult că suntem împreună în seara aceasta!

Copilul 2: Dintre toate lunile anului, decembrie îmi place cel mai mult, parcă toți oamenii sunt prieteni!

Copilul 3: Parcă simți cum liniștea și pacea coboară peste întreaga lume!

Copilul 4: Da și să nu uităm că e luna în care vine Moș Crăciun. Să nu-mi spuneți că nu așteptați să vedeți ce cadouri va aduce!

Copilul 5: Toți așteptăm cu emoție! Dar eu mă tot întreb: sunt atâția copii în lumea aceasta. De unde știe Moș Crăciun ce își dorește fiecare?

Piticul 1: Dragi copii, vă mirați voi, cum se poate,

Moș Crăciun, din cer, de-acolo,

Să le știe, toate, toate.

Iarna-n noapte, pe zăpadă,

El trimite câte-un înger,

La fereastră, ca să vadă...

Piticul 2: Îngerii se uită-n casă,

Văd și spun, iar moșul are

Colo-n cer, la el în tindă,

Pe genunchi, o carte mare.

Piticul 3: Cu condei de-argint el scrie

Ce copil și ce purtare...

Și de-acolo știe Moșul,

Că-i șiret el, lucru mare!

Copilul 6: Vă prezentăm o întâmplare

Care s-a petrecut nu demult,

Când se-ntâlniră două păpuși, două jucării!*(apar 2 păpuși, una frumoasă, alta stricată, murdară)

Păpușa stricată: Bună ziua, surioară! Ce mai faci?

Păpușa frumoasă: Mulțumesc, foarte bine. Dar tu?

Păpușa stricată:Eu?Păi tu nu vezi cum sunt?Am capul spart și brațul stâng mi-e rupt!

Păpușa frumoasă: Dar cine te-a stricat așa?

Păpușa stricată: O fată rea!

Păpușa frumoasă: De râs aș face-o pe aceea care te-a urâtit așa de tare!

Strică-Tot: Mie-mi place să mă joc,

Dar, de fapt, eu chiar rup tot.

Ce să fac, mă plictisesc

Și atunci mă enervez.

Toți copiii fug de mine,

Nu-i nimic, îi bat eu bine! (*fuge*)

Crăciunița 1: Bătăușul Strică-Tot, cel mai rău copil de-aici! El nimic n-o să primească...să vedem și alți copii!

(*vine o fetiță ce are îmbrăcat un șort*)

Hărniciuța: Când mama pleacă de acasă,

Iute fug, strâng de pe masă,

Mătur, spăl câteva rufe

Și mă mișc doar iute, iute!

Crăciunița 2: L-ați văzut pe Nicușor, cel mai harnic lucrător?

Dar pe harnica fetică? Harnică-i ca o furnică!

Piticul 2: Să-i dai ei păpușa mare!

Copilul 4: Acum veți cunoaște un băiețel .

Lăudărici: Vreau să vă spun ce mi s-a întâmplat!

Am întâlnit în parc un lup,

Se pregătea să sară, zdup!

În spatele unei fetițe care

Ieșise la plimbare.

Eu i-am strigat fetiței: „Ia aminte!”

Toți: Minte! Minte! Minte!

Lăudărici: Fetița după un pom s-a cuibărit,

Iar eu cu lupu-n față m-am trezit.
Dar să nu credeți că m-a- spăimântat!
Într-o clipită m-am și descălțat
Și poc! La lup în cap cu un pantof...
Și a căzut fiara-ngrozitoare!

Toți: Oare????

Lăudărici: Atunci, eu știți ce m-am gândit?

Să-l leg cât este amețit.
Am luat îndată o curea
Și am legat jivina rea!
Vezi ce înseamnă să ai minte?

Toți: Minte! Minte!

Lăudărici: Apoi am luat lupul legat

Și la Grădina Zoologică l-am dat.
De frica mea, azi lupul e cuminte!

Toți: Minte! Minte!

Lăudărici: Sau să vă spun o altă întâmplare!

Eram odată lângă-o baltă mare...
Am aruncat în apă-o plasă...

Toți: Lasă! Lasă!

Lăudărici: De ce să las? Mi-aduc bine aminte!

Toți: Minte! Minte!

Copilul 3: Nimeni nu te crede din cei care-s aici!Toți știu că ești...

Toți: Lăudărici!

Copilul 3: Ia uite! Mi se pare că s-a cam rușinat!

Acesta-i semn că poate să fie vindecat

De boala lui numită...minciunită!*

(apar Mâzgălici și Ciufulici; se strâmbă unul la altul, se bat)

Mâzgălici: Toată ziua, la spălat!

Pe cuvânt, m-am săturat!

Periuță și săpun,

Eu le-arunc pe toate-n drum!

Ciufulici: De ce toată ziua piaptăn

Și frizer, ca s-arăt bine?

Părul meu e mult mai șmecher!

Hai, copii, fiți toți ca mine!

Crăciunița 1: Dragi copii, nu vă certați !

Vorbe goale n- aruncați

Că dacă vorbiți urât,

Nu mai vine Moș Crăciun.

Așadar nu vă grăbiți ,

Că daruri o să primiți

Numai dac-ați fost cumiți.

Am ticluit răvașe pentru unii școlari, care.....nu prea salută pe stradă.

„ Dacă treci pe lângă el,

să salute?Nici nu-i pasă!

Ce-o fi cu ăst baietel?

Toți copiii: *Și-a uitat limba acasă!*

(Ariciul): Altora, care-și scriu temele netenți, cu multe greșeli în ele:

„ Virgule și linioare

N-are –n teme nicidecât,

Le-a mâncat băiatul oare?

Toți copiii: Le-a mâncat și-i stau în gât!

Moș Crăciun: Sunt așa de supărat

Că-mi iau sania și-am plecat!

Crăciunița 1: Eu zic că, dacă am încerca să ne corectăm greșelile, să le promitem părinților că de acum încolo nu vom ieși din cuvântul lor, poate Moșul șterge din cartea lui faptele acestea.

Copilul 7

Moș Crăciun, Moș Crăciun,

Uite ce-aș dori să-ți spun:

Pe la mine dacă vii,

Să-mi aduci doar bucurii,

Pentru mama, pentru tata.

Jucării să nu-mi aduci!

Însă... dacă nu te superi,

Una mică n-ar strica,

Dar asta e treaba ta!

Copilul 8

Moșul vă îndeamnă astăzi: să fiți buni cu cei sărmani,

Ai căror părinți sunt bolnavi, și n-au hrană și nici bani,

Pentru care sărbătoarea nu e zi de bucurie,

Ci prilej de lacrimi este, de griji și sărăcie!

Să fiți silitori la școală, pe părinți să-i ascultați,

Fiindcă ei vă poartă grija, chiar când sunt împovărați!

Copilul 7

Respect către cei în vârstă să aveți întotdeauna!
La purtare luați seama, și nu umblați cu minciuna!
Mai presus, însă, de toate, să credeți în Dumnezeu,
Păziți-vă de ispite și rugați-vă mereu!
Numai dacă faceți astfel, Moș Crăciun va mai veni
Și la anul, tot cu daruri, iar voi vă veți veseli!

Copilul 5: Serbarea noastră-acuma ia sfârșit.

Despre Lăudărici de v-am vorbit,
Sau despre o fetiță stricătoare,
Sau de ceilalți, e că mi se pare
Că astfel le-am venit în ajutor,
Să scape de năravurile lor.
Ce zici, Moș Crăciun?

Moș Crăciun: Bravo, copii! Mi-a plăcut foarte mult! Acum, cadourile vă așteaptă! Îmi pare rău, dar unii dintre voi n-o să primească nimic!

Toți: Cum? Cine? De ce?

Moș Crăciun: Fetița stricătoare merită? Dar Lăudărici?

Copilul 5: Moș Crăciun, ce-ai văzut aici a fost doar o serbare, copiii au jucat doar niște roluri! Ei nu sunt așa! Da, există copii mincinoși, lăudăroși, dar nu printre noi!

Moș Crăciun: Bine, am înțeles! Să fiți tot așa de cumiți! Cadourile, de fapt, vă așteaptă acasă, sub brad. Ori le-am lăsat pe aici, pe undeva, am uitat ca sunt bătrân. Ajutoarele mele o să vi le aducă, cu siguranță, la sfârșitul serbării. Acum, plec, că mă așteaptă și alți copii! Haideți, Crăciunițele mele, piticilor, la drum! Voi, fulgi de nea, așterneți zăpada, ca sania mea să alunece ușor!

Copiii: La revedere, Moș Crăciun! Să mai vii și la anul!

Copilul 8

Eu cu drag la toți vă spun

Să-l iubiți pe Moș Crăciun
Că el vine din iubire
Și v-aduce fericire!
De e sacul mai ușor
Sau mai greu în câte-un an
Nu uitați , ce-i important
Toți cei dragi de lângă brad!

Noi, micuții urători
Să continuăm cu urări,
Să-nvățăm, să fim mai tari
Și-n carnete, note mari!

Ia pocniți din bice, măi

Și sunați din zurgălăi!

Bibliografie:

- 1.Carmen Gabriela Minulescu ,Ghe. Stănescu,Rodica Dinescu,Silvia Barbu, Cu mic ,cu mare...haideți la serbare!,Ed Carminis,Pitesti, 2004.
- 2.Decebal Burlacu, Victoria Karpis,Culegere de cântece pentru școlari, Ed. Ghe. Cartu Alexandru,Craiova,1995

DE PAȘTI

Dinu Emilia-Mariana

Școala Gimnazială Nr. 129, sector 4, București

Primăvara cea voioasă
A sosit la noi în casă,
Iar noi cu mic, cu mare
Ne pregătim de sărbătoare.

Și pe masa cea frumoasă
Am așezat o față de masă,
Ce are desenat pe ea
Ovă roșii ca la bunica mea.

Sâmbătă de dimineață,
Iute ne-am spălat pe față,
Spre biserică am plecat
Și anafură am luat.

Mărțișorul

Prof. Chirescu Melania, Grădinița 170 București

Din cele mai vechi timpuri
E datină la noi
Ca fetele să poarte
Un simbol- mărțișor.

Simbolul primăverii
A tot ce este nou,
Cu șnurul alb și roșu
Legat de mărțișor.

Aduce bucurie, noroc
Dar și mult spor
Un trifoi cu patru foi, coșar,
Ghiocel sau poate-un cal.

Toate datina păstrează
Și natura-nviorează
Acest șnur îl vom lega
De un măr ce va rodi
Iar datina nu va pieri!

România

**Prof. Popescu Cornelia, Ed.Cobiloiu Adina
Grădinița 170 București**

Noi avem tradiții deosebite
La alții neîntâlnite
Țară dragă și frumoasă ești.

La mulți ani dragă Românie!
Să fii mândră și frumoasă
Să ai pământ roditor
Și belșug și mult spor!

Portul muntelesc

Prof. Cîțescu Ecaterina Vera
Grădinița 170 București

Sunt munteancă mititică
Și sunt tare frumușică.
Eu port straiul muntelesc,
Cu el tare mă mândresc.

Am ie cu flori mărunte,
Vâlnic gros, ca pe la munte,
Opincuțe în picioare,
La ureche, mândră floare.

Drag îmi este portul meu,
Mândru-i el, mândră-s și eu!

Iepurașul primăverii

Prof. Petre Ileana, Grădinița nr. 72, București
Prof. Pană Emilia, Grădinița Nr. 72, București

Primăvara a venit
Cu alai de flori albastre,
Și cu ouă colorate
Pentru toți copiii buni

În grădina casei lor
Au găsit un iepuraș.
Și era tare supărat
Că n-avea, și el un ou.

Dar copiii buni la suflet
I-au dăruit un coș cu ouă
Și o fundă colorată
Ca să fie vesel mereu.

1 DECEMBRIE

(scurt program artistic / cântece patriotice)

**Prof. înv. primar Marc Nicoleta,
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Arad**

Prezentator :

Familia noastră se strânge cu mic, cu mare,
E 1 Decembrie și e mare sărbătoare,
Vă invităm și noi acum,
La praznic nou, cu tot românul bun !

Recitator 1 :

Dragă frațior român,
De peste munte și hotar,
Îți urez de sănătate
Și-ți trimit această carte.
 Traiul nostru nu-i ușor,
 Că muncim din zori în seară
 Oropsiți și chinuiți
 De străinii suverani.

Să știi, frate, că mi-e dor,
De dulcele grai român,
De poporul nostru sfânt
Dintr-o Românie Mare
Ce nu mai are așteptare.

 Că va veni și ziua bună,
 Cu tot românul' împreună
 În hore, cântec și hotare
 În toată România Mare.

Recitator 2 :

Frate român, să ne unim!
Și-mpreună să cinstim
Provinciile românești,
Vredniciile strămoșești.

 Din Banat în Bucovina,
 Muntenia și Transilvania,
 Toți românii vor Unire,
 Libertate și mărire !

CÂNTECE PATRIOTICE

1. TU ARDEAL

Refren: *Tu, Ardeal, tu, Ardeal
Îți suntem oșteni,
Templu sfânt, templu sfânt,
Munții Apuseni*

Că tu ne ești vatră
Și din piatră-n piatră
E tăria unui neam de moți
Asta-i țara noastră,
Noi nu stăm în gazdă,
Hore-al nostru-i risipit pe roți

R

Ne-au furat barbarii,
Ne-au lovit mai marii,
Dar avem în piepturi șapte vieți!
Ne vibrează-n sânge,
Pân' la Putna plânge
Clopotul ce bate la Râmeți.

R

Unde-i Avram Iancu
Să mai frângă rangul
Celor ce Ardealu-l vor pustiu
Iată că răsare
Iancu din oricare
E-n puterea fiecărui fiu.

R

Nu vrem răzbunare
Dar atât ne doare,
Că se pierde amintirea-n val.
Țară dă-i tărie
Unei mâni să scrie
Biblia bătrânului Ardeal.

R

2. AȘA-I ROMÂNUL

Așa-i românul când se-nveselește,
Ca și stejarul când înmugurește.
Așa-i românul când este iubit,
Ca și stejarul când e înverzit.

Țara-i a noastră și-n fericire
Poate oricine să trăiască-n ea
Dar și-a mea mamă ce o am pe lume
E tot ce am mai sfânt în ea.

O rugăciune către ceruri zboară
O rugăciune, către Dumnezeu,
Mă rog fierbinte pentru a mea țară,
Și pentru tine, sfânt poporul meu.

3. NOI SUNTEM ROMÂNI

Refren: *Noi suntem români, noi suntem români
Noi suntem aici pe veci stăpâni*

A sosit ziua dreptății
Ziua sfânt-a libertății
Tot românul veselește
România-ntinerește.

R

Moldoveanul și munteanul
Sunt frați buni cu ardeleanul.
Trei români plini de putere
Că românul-n veci nu pier.

R

Ardelean, copil de munte
Ia ridică-ți a ta frunte
Și te-nsuflă de mândrie
Că ești fiu de Românie.

R

Hai, români, lumea ne vede,
România-n noi se-ncrede
Că de-acum românul-n lume
Va fi vrednic de-al său nume.

R

4. HORA UNIRII

Hai să dăm mână cu mână
Cei cu inima română,
Să-nvârtim hora frăției
Pe pământul României!

Iarba rea din holde piară
Piară dușmanii din țară!
Între noi să nu mai fie
Decât flori și armonie!

Măi muntene, măi vecine,
Vino să te prinzi cu mine,
Și la viață cu unire,
Și la moarte cu-nfrățire!

Unde-i unul nu-i putere
La nevoi și la durere,
Unde-a doi puterea crește
Si dușmanul nu sporește

Vin' la Milcov cu grăbire
Să-l secăm dintr-o sorbire,
Ca să treacă drumul mare
Peste-a noastre vechi hotare.

Și să vadă mândrul soare,
Într-o zi de sărbătoare,
Hora noastră cea frățească
Pe câmpia românească.

5. TRICOLORUL

Trei culori cunosc pe lume,
Ce le țin ca sfânt odor,
Sunt culori de-un vechi renume
Amintind de-un brav popor.
Sunt culori de-un vechi renume,
Amintind de-un brav popor.

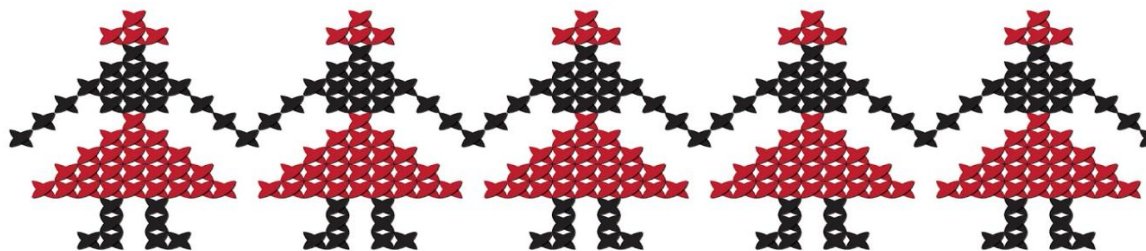
Roșu-i focul vitejiei
Ce te-nalță veac de veac,
Galben aurul câmpiei
Cer albastru-n mândru steag.
Galben aurul câmpiei,
Cer albastru-n mândru steag.

Bibliografie :

Aurelia Belușcă, *Ghid metodologic al serbărilor școlare*, editura Didactică și pedagogică, București, 2007

Vasile Poenaru, *Cartea serbărilor școlare*, editura Coresi, București, 2012

www.dididacti.ro

CREANGĂ – UN POVESTITOR CU HAR

Prof. Ujoc Maria, Prof. Ușvat Irina
Școala Gimnazială nr. 1 Roșia

Personaje: povestitorul, un băiat, „băiatul din vis” (un alt băiat îmbrăcat identic și cât mai asemănător), spiridușul, Creangă, Eminescu, învățătoarea, elevii, personaje din operele lui Creangă

Un băiat care scrie la o măsuță pe care sunt cărți ...în față apare Povestitorul

Povestitor: Povestea noastră începe ca întotdeauna cu „A fost odată”. A fost odată un băiat care deși era doar în clasa a II-a, îi plăceau tare mult poveștile. Dar acum era în impas. Trebuia să scrie la română despre personajele din poveștile lui Creangă, dar fără să le numească, și totuși, colegii să le recunoască.

Băiatul: Cum adică? (Tot gândindu-se cum să facă pune capul pe masa și adoarme.)

Lateral apare Spiridușul și „băiatul din vis”

Băiatul din vis: Cine ești tu?

Spiridușul: Eu sunt spiridușul din visele tale.

Băiatul din vis: Minunat. Dacă te rog, îmi rezolvi tema la română?

Spiridușul: Nu. Dar o să te duc într-o călătorie care te va ajuta să-ți faci tu singur tema.

Băiatul din vis: Ce fel de călătorie?

Spiridușul: Ai să vezi! E vorba despre o călătorie în timp. Și vom începe cu data de 1 martie 1837.

În fundal mama lui Nică legănând un copil

Mama: Crești, „copile cu părul bălan” ca să poți „să ieși ... afară și râde la soare, doar s-a îndrepta vremea.”

Spiridușul: O recunoști?

Băiatul din vis: Este mama lui Ion Creangă. Da, acum înțeleg de ce i se spune „Mărțișorul poveștilor” pentru că s-a născut chiar de 1 Martie.

Spiridușul: Să facem un salt până în anul 1875.

În fundal o imagine cu un cerdac și în față o măsuță la care stau Eminescu și Creangă

Povestitorul: După numirea sa, în 1875, ca revizor școlar, Mihai Eminescu a întreprins inspecții școlare în mai multe zone. Cu acest prilej, Eminescu a descoperit un învățător care avea un talent scriitoresc. Ba chiar a trimis ministrului un elogios raport prin care-i aducea la cunoștință „opera acestui modest dascăl”. Prietenia între ei s-a legat imediat.

Eminescu: Frate Ioane, tu trebuie neapărat să pui pe hârtie ceea ce povestești cu atâta haz.

Creangă: Bădie, dar cum o să scriu?

Eminescu: Frate Ioane, încearcă să scrii așa cum îmi povestești mie basme. Sau năzdrăvăniile tale din copilărie.

Creangă: Bădie, e greu să scriu. Nădușesc de seara până dimineața și nu reușesc să scriu nimic.

Eminescu: Frate Ioane, ca să culegi roadele pământului trebuie să muncești. Fără trudă nu iese nimic. Crede-mă, eu nu am mai întâlnit pe nimeni care să povestească atât de frumos așa cum povestești tu. Crede-mă, ai har. Ești scriitor fără să știi.

Spiridușul: Îi recunoști?

Băiatul din vis: Da. Sunt Creangă și Eminescu.

Povestitorul: Și astfel la îndemnul poetului, Creangă scrie cele mai importante opere ale sale. Suferă foarte mult la moartea lui Eminescu, astfel că, în ultima zi a aceluiași an în care moare Eminescu (1889) moare și marele povestitor în bojdeuca sa de la Țicău.

Băiatul din vis: Îți mulțumesc că m-ai ajutat să înțeleg ce trebuie să fac. Acum pot începe să-mi scriu tema.

Spiridușul: Încă nu! Călătoria noastră nu s-a încheiat. Vom poposi la o școală, unde într-o sală de clasă începe ora de limba română.

Acțiunea continuă într-o sală de clasă unde elevii sunt atenți la doamna învățătoare.

Învățătoarea: Astăzi, la noi, este sărbătoare. Vom desfășura o activitate deosebită, o șezătoare literară în care personaje ale operelor lui Ion Creangă vor poposi în clasa noastră pentru a face cunoștință cu ele. Dar, înainte de a începe, să vorbim puțin despre Ion Creangă.

Pentru început, știți voi cine este Ion Creangă și unde s-a născut?

Elev 1: Ion Creangă este cel mai mare scriitor al copiilor din țara noastră și s-a născut în satul Humulești.

Învățătoarea: Puteți să-mi dați exemple de povești scrise de Ion Creangă?

Elev 2: „Povestea Porcului”, „Punguța cu doi bani”, „Soacra cu trei nurori”, „Capra cu trei iezi”.

Învățătoarea: Dar principala operă a marelui scriitor în care își povestește detaliat propria copilărie știți cum se numește?

Elev 3: „Amintiri din copilărie”

Învățătoarea: Operele lui Creangă îi atrag pe cei mai mici dintre cititori. Ne-a încântat și pe noi la vârsta copilăriei noastre. În multe din ele regăsimu-ne fiecare, căci așa „au fost toți copiii, de când îi lumea și pământul, măcar să zică cine ce-a zice.” În semn de prețuire pentru acest mare povestitor, astăzi vom încerca să recunoaștem prin intermediul unor replici, personaje din cele mai cunoscute opere ale sale.

Intră pe rând în scenă personaje care își rostesc replicile. După ce și-au spus replica, personajele se așează pe scăunelele așezate lateral.

Personaj 1: „Ia lasă-i și tu ...! Numai de-ar fi sănătoși să mănânce și să se joace acum, cât îs mititei; Că este-o vorbă: „Dacă-i copil, să se joace; dacă-i cal, să tragă, și dacă-i popă, să cetească...”

Elevii: Ștefan a Petrei

Personaj 2: „De-abia s-au culcat găinile, și voi ați și început? Ia stați oleacă, blăstămaților, să vă dau eu!”

Elevii: Popa Oșlobanu

Personaj 3: „Dar bine, ghiavole, aici ți-i scădatul? Scoboară-te jos, tâlharule, că te-oiu învăța eu!”

Elevii: Mătușa Mărioara

Personaj 4: „Pesemne păcatele mele cele mari și grele m-au aruncat și aici, să învăț niște topârlani sălbatici!”

Elevii: Ion Mogorogea

Personaj 4: Nuuuu!

Elevii: Părintele Duhu

Personaj 5: „Multe mai vede omul acesta cât trăiește! Măi tartorule, nu mânca haram și spune drept, tu ești Gerilă? Așa-i că taci?...Tu trebuie să fii, pentru că și focul îngheață lângă tine, de azurliu ce ești.”

Elevii: Harap –Alb

Personaj 6: „Cine să fii, mătușă? Ia, o fată săracă, fără mamă și fără tată, pot zice. Stăpân caut și, necunoscând pe nime și umblând din loc în loc, m-am rătăcit. Dumnezeu însă m-a povățuit de-am nimerit la casa dumată și te rog să-mi dai sălășluire.”

Elevii: Fata moșneagului

Personaj 7: „Bre! mulți proști am văzut eu în viața mea, dar ca voi n-am mai văzut. Mă ... duc în lumea toată! Și de-oi găsi mai proști decât voi, m-oi mai întoarce acasă, iar de nu, ba.

Elevii: Nică

Personaj 4: Nuuuu!

Elevii: Omul din povestirea „Prostia Omenească”

Personaj 8: „Dar bine, cucoane, dacă nu v-a fost cu plăcere să pricepem și noi câte ceva din cele ce spuneți dumneavoastră, de ce ne-ați adus aici să vă bateți joc de noi?”

Elevii: Moș Ion Roată

Personaj 9: „Dragii mamei copilași! Eu mă duc în pădure ca să mai aduc ceva de-a mâncării. Dar voi, încuieți ușa după mine, ascultați unul de altul, și să nu cumva să deschideți până ce nu-ți auzi glasul meu.”

Elevii: Capra.

Personaj 10: „Acum ia să statornicim rânduiala următoare, ca să se poată ști hotărât care câtă pâine a mâncat. Să zicem că s-a tăiat fiecare pâine în câte trei bucăți deopotrivă de mari; câte bucăți ai avut dumneata, care spui că avuși două pâni?”

Elevii: Judecătorul din povestirea „Cinci pâni”

Personaj 11: „Doamne, moșnege, Doamne! De când suntem noi, încă nu ne-a zis nime tată și mamă! Oare nu-i păcat de Dumnezeu că mai trăim noi pe lumea asta?”

Elevii: Baba din „Povestea porcului”

Personajele și elevii vorbesc unii cu alții în șoaptă. În acest timp, băiatul se trezește, tresare și se ridică de pe scaun.

Băiatul: Ce aventură am trăit! Am călătorit în lumea minunată a poveștilor lui Creangă! Ce repede îmi voi termina tema de casă! E atât de simplu!

Băiatul începe să scrie, iar personajele și elevii încep să vocifereze mai tare.

Învățătoarea: Dragii mei, vorba multă, sărăcia omului! Hai mai bine să cântăm, să ne veselim, că vorba ceea „cine e bun și vesel place și lui Dumnezeu!”.

Se cântă cântecul „Pupaza din tei”

La sfârșit, apar în față: Spiridușul / Băiatul din vis / Povestitorul

Și noi, eram acolo, de față, și-ndată după aceea am încălecat iute pe-o șea și-am venit de v-am spus povestea așa, și-am încălecat pe-o roată și v-am spus povestea toată!

Bibliografie:

Ion Creangă, *Povești povestiri, Amintiri din copilărie*, Editura Ștefan `94, București, 2000

<https://www.youtube.com> UN BULGĂRE DE HUMĂ - Prietenia Creangă - Eminescu (I)

ZVON DE PRIMĂVARĂ
sceneta 1-8 martie

Prof. Muraru Andreea Iulia,
Grădinița 170 București

Personaje: Băiatul, Fetița, Baba-Iarna, Primăvara, Soarele, Ghiocelul, patru fluturi, două vioarele, doi toporași, două păpădii, doi ghioceli, un grup de copii.

Indicații de regie: Băiatul privește pe geam și se adresează Primăverii care răspunde fără a se arăta. În scenă intră furioasă Baba-Iarna care împrăștie în jurul său o mulțime de fulgi.

Băiatul:

Primăvară, te-aș ruga
Vino iar în țara mea,
Cu alaiul tău de flori,
De berze și de cocori
Și alungă de pe vale
Iarna cu a ei ninsoare
Și dezgheață apele,
Să curgă izvoarele,
Ca să crească pe vâlcele
Toporași și vioarele,
Iar la bunica-n grădină,
Flori de aur și lumină.
Să răsunе în câmpie
Cântec lin de ciocârlie.

Primăvara:

Ruga eu ți-am auzit,
Copilașule iubit,
Dar mă tem că-i prea devreme
S-alung ale iernii semene,
Fiindcă rău s-ar mânیا
În omăt ne-ar cufunda...

Baba-Iarna:

Cine oare a -ndrăznit
Și de rău m-a pomenit?
Vreau să aflu negreșit,
Fiindcă nu mă voi lăsa
În sloi îl voi preschimba!
Ha, ha, ha!
Din nori pufoși am cernut fulgii
Peste pământul înghețat
Să dau de veste lumii toate
Că Baba-Iarna n-a plecat.
Nu mai e nimeni pe cărare
În văgăuna înghețată
Și-i ger cumplit și bate vântul
Și-n cor sălbatic câinii latră.

Băiatul:

Vai!...mantia groasă de nea
Acoperă din nou pământul,
Iar stele mii, de peruzea
Împrăștie năvalnic vântul.

Baba- Iarna:

De ce te miri așa, copile?
Nu știi că eu împărătesc
Peste tot neamul pământesc
Până când sora Primăvară
Se va-nfrunța cu mine iară?
Fiindcă așa ne-a hărăzit
Al nostru tată, An-iubit.
Apoi privește în jur și se miră.
O,ho!...dar mult am mai muncit!
Puterile mi s-au sleit,
Însă nu mă voi lăsa
Pân'nu mă voi răzbuna
Pe acei ce-au clevetit.

Băiatul:

Dar mi se pare c-a trecut
Destulă vreme de când tu
Cu sora Toamnă te-ai luptat
Și-alaiul ți-ai împrăștiat
Peste păduri și peste sat,
Și-ai alungat-o-n larga zare
Croindu-ți haina de ninsoare.

Fetița: (privește în jur și adulmecă aerul)

Miroase a mugur crud și-a iarbă

Pe potecuța din grădină,
Din cer, săgeți de raze calde
Îmbracă totul în lumină
Și-i zor și zumzet prin livadă,
Natura parcă s-a trezit.
Adevărat să fie oare,
S-au prea mult asta mi-am dorit?...

Baba- Iarna:

Ce spui?...fetiță mincinoasă
Vrei să mă faci să plec acasă.
Tu crezi că mă voi speria
De-un pic de soare? Ha! Ha! Ha!
De voi sulfa, tot va-ngheța.

Soarele :

Eu, fire calde de mătase
Am răspândit peste grădină
Si totu-n jur este cuprins
De-o dulce, galbenă lumină,
Iar plapuma albă de nea
Ce îmbrăca mai ieri pământul
A dispărut ca prin mister
Când zburda cald bezmetic vântul.

Baba-Iarna:

Așa să fie oare, zău?
Să te cred pe cuvântul tău?
Simt că am obosit nițel
Dar îl aștept pe Ghiocel,
Numai atunci eu voi pleca.
E semn ce-aduce Primăvara.

Ghiocelul:

Când m-am trezit, de dimineață
Și pleoapele mi-am ridicat,

Indicații de regie: Apare Primăvara și dansează pe melodia „Anotimpurile” de Vivaldi.Ea împraștie din coșul său flori și fluturi apoi atinge obiectele din jur cu o baghetă.

Fetița:

Ia privește, frățioare!
Ce frumoasă arătare
Pășește peste ogoare,
Unduind ușor, ușor
Rochia-i plină de flori!
Ea atinge-ncetișor
Cu bagheta fermecată
Fiecare locușor,
Iar în urmă...ce minune!

Un fior rece ma-ncercat.
Culcușul alb, călduț de nea
Din jurul meu, nu mai era
Și-atunci m-am întrebat așa:
„Să fi venit Primăvara?”
Și am strigat la frații mei:
„Sculați-vă cu toții. Hei!..
Că Soarele a încălzit
Și plăpumioara ne-a topit.”
Curând vecina Viorea
Și-a deschis pleoapele și ea,
Iar sus pe coastă, pe imaș
Zâmbea albastrul toporaș,

Fetița:

Sub salcia ce plânge-n râu,
Crescut-au iarăși ghiociei,
Gângăni mici se duc la masă
Pe rămurelele din tei
Și vin cocoarele în șiruri
Întunecând albastra zare
Iar pușorii de găină
Se scaldă-n razele de soare.

Baba-Iarna:

Bătrânul Timp trimite semene
Ce-mi dau de veste, negreșit
Că astăzi este ziua-n care
Sorocul mi s-a împlinit,
Căci peste mine dau năvală
Și flori și găze, pușori
Iar Soarele semeț se-nalță
Râzând în hohot printre nori.
Vă las cu bine! Așadar,
Plec în palatul de cleștar.

Freamăt, clinchet,

Cântec, zumzet,

Răsare o nouă lume:

Susură izvoarele, se umflă pâraiele,
Încălzește soarele, înfloresc grădinile.

Băiatul:

Ea e mândra Primăvară,
Ce-o așteptam să apară.

Vai, cât de frumoasă ești,
Mai ceva ca în povești!
Primăvară preaiubită,
Fii la noi bine-venită!

Primăvara:

Mulțumesc pentru primire,
Berze, stârci, cucii și cocori,
Cât și pentru găzduire,
Care-au venit cu mine-n zori,
Fiindcă azi mi-am instalat
Au împânzit pădurile,
Tot alaiul peste sat,
Lunca și livezile.
Peste dealuri și-n zăvoi,
După ce l-am instalat,
Sus pe munți și jos în văi;
De lucru m-am apucat.

Fetița:

Dar spune-mi mândră Primăvară,
Anume, tu ce ai făcut?
Că eu sunt mică, nu știu multe
Dar tare mult mi-ar fi plăcut
Să pot și eu să te ajut.

Primăvara :

Pământul reavăn l-am deschis
Lăsând să crească spre lumină
Tot bobul mic, ce-a stat să doarmă,
Ascuns în stratul din grădină.
Și-am presărat peste câmpii
Și flori și fluturași zglobii.
Și iarbă multă am semănat
Peste pășunile din sat.
Am risipit pe lângă ape flori gingașe,
colorate:
Vioarele, brebenei, scânteioare, clopoței,
Iar în văi și pe câmpie motocei de păpădie,
Colo-n deal, peste imaș buchete de toporași.
În bătaia vântului, la căldura soarelui,
Toate-și leagănă ușor firavul lor trupușor
Și miresme-mbietoare răspândesc în larga
zare.

Indicații de regie: Se execută dansul
florilor pe melodia „Primăvara” de Vivaldi.
În dans vor intra pe rand fluturașii și
albinele. Se vor executa mișcări sugestive.

Fetița:

De când mă știu nu am văzut
Atâtea frumuseți de-odată
Și ce parfum și ce mireasmă
Plutesc în jur, parcă mă-mbată!

Băiatul:

Fluturași și albinuțe
Vin copii în cete, cete
Printre ele zbor croiesc
Și e joc și veselie,
Să adulmece mireasma
Soarele iubit zâmbește
Raiului cel pământesc.
Iar surâsul lui ne-mbie.

Indicații de regie: Grupul de copii intră în scenă, cântă și joacă printre flori.
Se interpretează cântecele: „Sărbătoarea primăverii” și
„Cu primăvara ne jucăm”. Se vor executa mișcările sugerate
de text.

Bibliografie:

- Învățământul primar, nr. 4, Editura Miniped, București, 2004;
 - Tradiție și inovație, nr. 1, Alexandria, 2009;
 - <http://www.didactic.ro/pagina-mea/cony32/materiale>

Vă poftim la Șezătoare!

Prof. Potoschi Daniela, Grădinița „Crai Nou”, Bacău

- Sunteți gata de șezătoare?
- Da! Suntem gata! Haideți!
- Bună seara, lele Ană și bade Ioane! Primiți la șezătoare?
- Vă primim! Vă primim!

Badea Ion: Dar unde-s feciorii, că doar au zis că vin?

Lelea Ana: Or veni, or veni!

O fetiță: Hai sa le cântăm un cântec! Poate ne aud și vin.

Cântec: La căsuța lângă vale

O fetiță: Ia tăceți, fetelor și mă ascultați
Pentru o secundă cântul încetați
Se aude chiar sau mi se pare mie
Că la ușă-i mare gălăgie?
Haideți cu toate atente să ascultăm
Ce se petrece, poate descifrăm!

Băieții: Primiți cu colinda?

Fetele: Primim! Primim!

Colind: Scoală gazdă din pătuț!

Un băiat: Of! - și aruncă căciula -
Dacă ați ști cât am umblat
Și-am bătut atâta drum
De-abia acum pot să vă spun!
Mă uit la voi
Cât sunteți de frumoase!
Nu-mi pare rău
C-am bătut în această poartă,
La această gazdă!
Dar nu sunt singur
Pe ceilalți feciori aici i-aș chema
Vă supărați?

Lelea Ana: Hai flăcăi, intrați că și colacii îs gata demult!

Un băiat: Bună seara, gazdă mare!
Bună seara, fete dragi
Bine v-am găsit și să trăiți,
Cinstită adunare!
Ne primiți în șezătoare?
Să cântăm, să colindăm
Cu toți să ne bucurăm!

Fetele: Vă primim! Vă primim!

Badea Ion: Foaie verde de trifoi
Bine ați venit la noi!
Și iar verde de cicoare
Astăzi facem șezătoare.

Lelea Ana: Și acum că sunteți aici

Vă rugăm să luați loc
 La colind și la noroc.
 Am venit și să lucrăm
 Nu numai să colindăm!
 Când muncim toți împreună
 Avem spor și voie bună.

Un băiat: Foicică matostat
 Tare mult am mai umblat
 Până de voi noi am dat!

Un băiat: Floricică de pe șes
 Cu mult drag noi v-am ales
 Doamne binecuvântează
 Casa-n care se lucrează
 La fetițe dă-le spor
 La băieți gurița lor!

Badea Ion: Ddragii părinți și dragi bunici
 Iată-ne cu toți aici
 Copiii de la grupa mare
 Vă poftesc la șezătoare.
 Începem cu o ghicitoare:
 Despre ce-i o șezătoare?
 Cine știe, mâna sus
 Să vedem ce-aveți de spus!

Un copil: Când prietenii se-adună
 Și muncesc cu voie bună
 E un fel de sărbătoare
 Și se cheamă șezătoare.

Badea Ion: Eu nu cred că-i chiar așa!
 Mai știe cineva, ceva?

Un copil: Șezătoarea, dragii mei,
 E un străvechi obicei
 Iarna, mai ales la sate,
 Prin zăpezile bogate,
 Gospodarii se adună
 Să muncească împreună
 Fiindcă lucru-i mai cu spor
 Când primești un ajutor!

Un copil: Eu știu de la bunica mea
 Care odată povestea
 Că la șezătoare
 Oamenii se-adună
 Și muncesc cu voie bună.
 Treaba lor cu toți o fac
 Dar nici din gură nu tac!

Un copil: Da, este adevărat!
 Glume, snoave, ghicitori
 Se spun pe la șezători
 Aici oamenii se-adună
 Se petrec în voie bună
 Dar nu trebuie uitat

Că ei vin ca să muncească
 Și lucrul să isprăvească.
 Un copil: La noi, pe-a Bistriței vale,
 Din moși strămoși
 Un obicei a existat
 Să se strângă într-o casă mare
 Feciori și fete din întregul sat.
 Un copil: Fetele vin ca să muncească
 Vin să coasă, să-mpletească,
 Iar băieții vin să le distreze
 Ca apoi să le danseze.
 Ei spun glume, ghicitori
 C-așa-i pe la șezători!
 Badea Ion: Acum știe fiecare
 Ce este o șezătoare?
 Toți: Obicei vechi și așezat
 Și de treabă și de sfat.
 Un copil: La a noastră șezătoare
 Ia spuneți și-o ghicitoare
 Una, două sau mai multe
 Toți copiii să le-asculte.
 Cine știe dintre voi
 Să dezlege ghicitori?
 Toți: Să vedem, să le-auzim!
 Un copil: Frunză verde de cicoare
 Spun și eu o ghicitoare:
 Care dintre voi ghicește
 Câte cozi are un pește?
 Un copil: La șezătoare, așa cum v-am mai spus
 Fetele parcă-s la concurs
 O parte deapănă, altele împletesc
 O parte cos, altele țes,
 O parte la feciori privesc
 Și fusul cu măiestrie îl răsucesc
 Dar și cu un cântec se înveselesc.
 Un copil: De ce se pregătesc
 Vreau să vă spun!
 Se pregătesc de zi mare
 Așa-i la noi
 Se străduiește fiecare
 În ajun de sărbătoare.
 Toți: Dar care sărbătoare?
 De sărbătoarea mare care vine
 De nașterea lui Hristos
 De Crăciunul cel frumos
 Pentru care-n acest post
 Fetele toate țes și cos
 Straie noi își pregătesc
 Și casele își împodobesc.
 Un copil: Azi e mare șezătoare

Ne pregătim de Sfânta Sărbătoare
 Să arătăm tuturor
 Obiceiuri minunate
 De la străbuni adunate
 Despre seara de ajun
 Despre ziua de Crăciun.

Un copil: După dans și voie bună
 Cred c-ar merge câte-o glumă
 Fetele vor lucra
 Iar băieții le vor distra
 Sunteți de acord fetelor?

Un băiat: Pot să zic și eu o glumă?
 Cine-i harnic și muncește
 Are tot ce vrea.
 Așa-i?

Toți: Daaa!
 Cine-i leneș și chiulește
 Are tot așa.
 Care-i diferența?
 Cine răspunde?

Un băiat: Of, măi fetelor, tare pretențioase mai sunteți!
 Acum sunteți ca-n proverbul acela:
 „Când erai o copiliță
 Mulți ți-ar fi cerut guriță
 Astăzi unii ce n-ar da
 Să scape de gura ta!”

O fetiță: Ei, știm noi, feciori
 O vorbă pentru voi:

Toate fetele: „La plăcinte, înainte, la război, înapoi!”

Un băiat: Nu ne lăsăm mai prejos
 Vă dăm replica frumos!

Toți băieții: „Toată ziua în oglindă
 Și gunoiu până-n grindă
 Hai să prindem șase boi
 Să mai scoatem din gunoi!”

Le lea Ana: La glume sunteți grozavi,
 Dar să vedem cine știe mai multe proverbe și zicători
 Despre muncă și despre lene!

Toți copiii cu mâna sus zicând: „Știu eu! Știu eu!”

Un băiat se ridică și strigă tare:
 Stop! Stop! La rând ca la moară!
 Nu vă grăbiți că am eu grijă să spună fiecare!
 Să-ncepem cu lenea ca să scăpăm mai repede de ea!

Un copil: leneșul mai mult aleargă!
 Un copil: lenea la om ca rugina la fier!
 Ajunge! Acum să trecem la muncă!

Un copil: cine muncește și tace
 Mai multă treabă face!

Un copil: omul muncitor
 De pâine nu duce dor!

Un copil: omul sfințește locul!

Un copil: foaie verde mărgărit

Cu mult spor noi am muncit

Șezătoarea s-a sfârșit

Și acum băieți și fete

Să jucăm pe îndelete!

Lelea ana: dragii noștri invitați, vă mulțumim pentru că ați participat la șezătoarea noastră! e adevărat că mai mult ne-am distrat, decât am lucrat, dar credem noi că v-am bucurat!

Strădania noastră

Să fie spre bucuria voastră!

Serbare de Crăciun- Șezătoare

Prof. înv. primar Mihai Ramona Cristina
Școala Gimnazială Brădeanu, Buzău

Gazda: Oricând inima și mintea omului sunt dornice de învioreare sufletească, de îmbunare și de bucurie. Cu toată căldura ne îndreptăm rugămintea să urmăriți în această seară Serbarea de Crăciun, prezentată sub forma unei șezători.

Gazda: Despre șezătoare se vorbește mai puțin în zilele noastre. Se știe însă că, pe vremuri, în ajunul Crăciunului oamenii satului se adunau la câte o casă și, în timp ce torceau lâna, țeseau, făceau broderii, cusături și alte activități manuale, pentru a se înveseli rosteau ghicitori, zicale, proverbe, cântau, dansau sau spuneau povestioare cu tâlc, balade, legende.

Gazdele: Prin această șezătoare dorim să readucem în sufletele dumneavoastră atmosfera de odinioară prilejuită de apropierea Sfintei Sărbători de Crăciun.

Vă dorim vizionare plăcută !

Gazda: Vă poftim cu mic cu mare
Să veniți la o serbare.
Copiii în mândre straie
Au sosit la șezătoare
Clinchete de zurgălăi
Haideți, să ne bucurăm
Să cântăm și să lucrăm

Gazda: E curat în clasa noastră
Iar noi, gazde tot voioase
Așteptăm să ne-adunăm
Crăciunul să-ntâmpinăm
Și bine să ne distrăm.

Gazda: Aud oare eu ceva
Sau mi s-a părut așa
Parc-aud colindători
Clinchete de zurgălăi
De departe, de prin văi.

Un copil: Bună sara, gazdă mare,
Ne primiți în șezătoare?
Să cântăm, să chiuim,
Cu toți să ne-nveselim.

Dans popular: Alunelul, Drag mi-e jocul romanesc

Gazda: Copii, de ce ne-am adunat aici ?
Avem ceva de sărbătorit ?
Sau e ceva ce nu se poate ști ?

Gazda: Orice zi de șezătoare
E un fel de sărbătoare
Unde prietenii se-adună
Și muncesc cu voie bună
Munca ei cu toți și-o fac
Însă din gură nu tac.

Toți : Avem, avem
Facem o șezătoare
În ajun de sărbătoare !

Gazda: Bine ați venit la noi!
Tare mult ne bucurăm
Să ne vedem iar vioi
Și cu drag noi să lucrăm.

Cât îi lumea pe sub soare
Nu-i bine ca-n șezătoare
Că sunt fete și feciori
Și mai uiți de supărări .

Gazda: De pe unde ați venit
Cred că multe-ați auzit
Spuneți-ne nouă-aici
Tot ce știți și ce nu știți:
Poate cum e timpu-afară
Poate ce-ați făcut aseară
Poate știți și vreo-ntâmplare,
Poate câte-o ghicitoare,
Câte-o snoavă, câte-un cântec,
Câte-un zvon
Sau vreun descântec.

Toți : Așa e la șezătoare !

Nu e nici o supărare !
Știm cu toții, ce să zicem
Așa e la șezătoare.

Gazda : Și-acum că suntem aici
Și ne-am găsit câte-un loc
Vreau să vă urez la toți
Un călduros : Bun sosit !

Am venit să și lucrăm
Nu numai ca să cântăm
Când lucrăm toți împreună,
Avem spor și voie bună.

Elevii vor spune: ghicitori, anecdote, epigrame, fabule, întâmplări cu Păcală și Tândală
Și se vor interpreta colinde.

O fată: La șezători oamenii
întotdeauna au venit îmbrăcați
de sărbătoare ca mine, ia priviți:
Portul meu cel românesc
E ușor ca să-l ghicești
Fata-i îmbrăcată-n ie
Fata-i strânsă-n betelie
Iar poalele uneori
Parcă scapără de flori
La mijloc cu cingătoare
În obraji e ca o floare!
Sunt micuță și drăguță,
Mă vedeți? Sunt româncuță!

O fată: Iată-mă sunt româncuță
Sunt micuță, dar drăguță
În picioare-am opincuțe
Pe cap, năframa cu flori
Iar la brâu port tricolor.
Am șorțulețe frumoase
Cum le știe mama coase.
Iar la gât mi-am pus mărgele
Tot dintr-ale mamei mele.
Iată-mă sunt româncuță
Sunt micuță, dar drăguță

O fată: E cineva să nu cunoască
Ce-nseamnă ia românească?
Ce-nseamnă să te-mbraci în ie?
E frumusețe și mândrie!
Pe mâneci lungi, pe piept, pe spate
Curg râuri albe,
Doi ciucuri, ca de mărtisor,
Strâng gâtul încrețit ușor.
Pe pânza albă cum e neaua
Motivul repetat e steaua.
Albastre, rosii, galben, toate
Pe lujeri verzi stau agățate
Cămașa asta din povești
Îți amintește cine ești.
De simți ca mine, românește
Cu ia asta te fălește!

Un băiat: Mă cunoaște orișicine
Sunt român și-mi șade bine.
Mama-mi zice puișor
Tata-mi zice că-s fecior.
Mă, îmbracă, mă gătește
Uite-așa pe românește
Cu opinci, cu zurgălăi
Cum stă bine la flăcăi
Și cu cușma pe-o ureche
Ca să le fiu drag la fete.
Ce drag mi-e satul nostru,
Căsuțe ca-n povești,
Izvor de dulci mireisme
Și datini strămoșești.

O fată: Ei, acum băgați voi seama
Zice o vorbă din bătrâni
Că: cine tot vorbește
Lucrul nu-i sporește
Când de multe te apuci
Mai pe toate le încurci.

Gazdele: Ei, da vorba multă-i sărăcia omului!
Hai , mai bine, să ascultăm un cântecel românesc:
Dans popular: Drag mi-e jocul românesc

Băieții spun plugul și gazdele îi răsplătește cu gogoși, mere și nuci.

Fetiță1:

Stați așa, că nu e bine!
Nu uitați că-i alt an vineri
Și de-aceea vreau să zic, să vă sorcovim un pic!
Sorcova, vesela, să trăiți, să-nfloriți,
Ca merii, ca perii, în mijlocul verii!

Fetiță4:

S-aducă belșug, din brazda de plug
Copiii să crească, mulți ani să-nflorească!

Fetiță7:

S-aveți viață lungă și bani mulți în pungă
Tot anul s-ajungă!

Fetiță9:

Să se-nzecească auru-n câmpie
Stugurii-n vie, fructele-n livezi, vitele-n cirezi!

Fetiță2:

Să fiți tari ca piatra și iuți ca săgeata
Harnici ca albina și iuți ca lumina!

Fetiță3:

Să ningă, să plouă, să picure rouă
Și grâu să-ncolțească, bogat să rodească!

Fetiță5:

Ca merii, ca perii, în mijlocul verii
Tari ca piatra, iuți ca săgeata!

Fetiță8:

Grâu, atunci când plouă și găini cu ouă
Grâu în hambare, de îndestulare!

TOATE FETELE:

V-am urat și sorcovit, visele s-au împlinit.
Să trăiți, să-nfloriți, sănătoși mereu să fiți:
La anul și La mulți ani!

Un băiat

Rămâi gazdă sănătoasă
Și cu tot belșugu-n casă
Mulțumim că ne-ai primit
și cu drag ne-ai ospătat
din ce Dumnezeu ți-a dat
Rămâi gazdă sănătoasă
Noi plecăm la altă casă
Și-acolo-m colinda
Până când s-o însera.
Iar la anul care vine
Să ne aștepți tot așa bine.

Gazda

Mulumim, mulțumim!
Să deie bunul Dumnezeu
Noroc și bucurie
La toată casa de români
Belșug și veselie.
Însă înainte de plecare
Haideți să mai facem o cântare
Vesela și săltăreață
Să ne țină trezi pân' dimineață!

Cântec: Colinda**Un băiat:**

Am cântat, am recitat
Și cu toții am lucrat
Șezătoarea s-a sfârșit
Numai bine vă dorim.

Un An Nou cu sănătate
Mult noroc și spor în toate.
Iar la anul când venim
Sănătoși să vă găsim!

Dragi părinți și invitați,
Noi vă mulțumim din suflet,
Că atenți ne-ați ascultat!
Vă urăm doar zile bune, fericire, sănătate.
Gândul bun să vă-nsoțească,
Iar copiii dumneavoastră, frumos și cumiți să crească!

Bibliografie

- Florea Marian, Simion, Sărbătorile la romani. Studiu etnografic, Editura Fundației Culturale Române, București, 1994;
- Învățământul primar, nr. 4, Editura Miniped, București, 2004;
- Tradiție și inovație, nr.1, Alexandria, 2009;
- <http://www.didactic.ro/pagina-mea/cony32/materiale>

Șezătoarea din Ajun

Prof. Mohanu Corina Ioana
Școala Gimnazială "Regina Maria", Sibiu

PREZENTATOR 1:

Fiincă azi e sărbătoare
Și cu toții ați venit,
Noi vă facem o urare
Și vă spunem: „Bun sosit!”
Dragi buni, dragi bunici,
Dragi mămică și tătică,
Vă poftim la șezătoare.
Am să-ncep c-o ghicitoare:
Ce este o șezătoare?
Cine știe mâna sus,
Să vedem ce-aveți de spus?

PREZENTATOR 2:

Orice zi de șezătoare
E un fel de sărbătoare
Când prietenii se-adună
Și muncesc cu voie bună
Treaba lor cu toți și-o fac,
Dar nici din gură ei nu tac.
Basmă, glume, ghicitori
Se spun pe la șezători.

Acum știe fiecare
Ce este o șezătoare
Obicei vechi așezat
Și de treabă și de stat.

Interior de casă țărănească. Doua fete lucrează lucru de mână dar mai dau fuga și la oglinda din perete. Intră mama:

Mama: - *Vai fetelor, nu vă prea stă capul și mâinile la lucru și iacă vin sărbătorile și voi nu ați terminat cămeșile, poalele și ciorapii de lână. Ce să mai zic de covoare și preșuri. Mai lăsați oglinda că știți vorba aia: “Mai bine un gram de minte decât un car de frumusețe.*

Fata 1. – *Noi lucrăm mamă vezi bine, zi și noapte, dar nu cred că reușim să terminăm. Știi ce ne-am gândit? Hai să facem o clacă. Așa lucrul merge mai bine și avem și mai mult spor.*

Fata 2 – *Hai, lasă-ne mamă să chemăm câteva fete.*

Mama – *Bine, hai să vă las, da faceți curat prin casă, că vin fetele din sat și când aud de clacă, vin și feciorii și să nu meargă vestea în sat, că are Sofica fete, azi mâine de măritat și-s leneșe, ori numai gura e de ele.*

Fetele se apucă repede de dereticat prin casă, apoi, trec una într-o parte a scenei, cealaltă în altă parte și încep să strige, cu mâinile căuș la gură:

Fata 1 – *Măi, Mărie, mă! Deseară facem clacă la tors și cusut, să vii și tu și să mai spui și altor fete.*

Maria : - *Vin, vin, cum să nu vin, da să chemi și niște feciori să ne mai spună câte o glumă și să ne colinde.*

Fata 2 – *Rodica, pe seară facem clacă. Poți veni și tu?*

Rodica – *Fac tot ce pot și vin.*

Mama – *Haideți fetelor să pregătim ceva de lucru că nu mai este mult până deseară.*

Pregătesc scaune în semicerc și pe fiecare ceva de lucru.

Bunicul:
Anul care se termină
Ne-a găsit cu masa plină
Casa mare îngrijită
Pentru oaspeți pregătită.

Bunica:
Asta-i seara sfântă

Când colindele se cântă!
E seara de Ajun
A bătrânului Crăciun!
-Dar cine-a îndrăznit mă-treb
Să strice liniștea deplină
Când stăm cu toți cu masa plină
De colăcei și stele cad
Ca niște licurici sub brad?

Maria și Rodica: - *Buna seara, am auzit ca faceți clacă. Putem să venim și noi să învățăm câte ceva?*

Fata 1: - Puteți, puteți, pentru că:
Orice zi de șezătoare
E un fel de sărbătoare
Când fete și baieti s-adună
Și muncesc toți împreună
Mai spun pe la șezători
Basmе, glume, ghicitori.

Fetele: Dar înainte să zicem o colindă că-i în seara de Ajun și-i obicei din străbuni!

Iată vin colindători

Fiecare se așează pe un scaun și încep să lucreze.

Rodica : - *Bunica îmi povestea, că atunci când era ea tânără, se făceau clăci cu fetele și femeile din sat, unde povesteau ce se mai întâmplă în sat, cântau și spuneau glume.*

Maria: - *Și stăteau singure? Nu veneau și feciorii?*

Rodica: - Ba veneau, cum să nu.
Și-atunci lucrul îl lăsau
Și pe joc ei se porneau.

Maria: - *Ei, Ileano, noi stăm singure la șezătoare în seara asta?*

Fata 2:- Nu, Mărie, ai să vezi
Că feciorii vor veni
Și cu toți ne-om veseli.

Se aud colindătorii: Primiți capra?

Tata:
-Sunt fete mândre și feciori,
Mult îndrăgiți colindători
- Haideți, oameni buni, poftiți,

Lângă noi acum să fiți
Pe Hristos dacă-l iubiți
Cu noi ca să prăznuiți.

Colindător :
Am venit să colindăm,
De bine să vă urăm:
Sănătate și noroc
Și tot anul plin de rod!
Și ,dacă tot am venit,
Vom petrece ,negreșit,
Vom cânta și vom juca,
Colinde vom asculta
Și proverbe, zicători,
Și-om pleca acasă-n zori!

Sus boieri, nu mai dormiți

Colindător :
Iisus Hristos ,Împăratul,
Iată a venit la noi,
Născându-se din fecioară
Într-o iesle lângă boi.
Colindător :
Îngerii venind cântau,
Păstorașii fluierau,
Crai din depărtări veneau
Daruri scumpe-I aduceau.
Aur smirnă și tămâie
Pruncului i-aduc în dar
Călători ce vin în grabă
Din îndepărtat hotar.

Colindător :
Cine-s oare acești 3 oameni
Care merg cu pas grăbit?
Sunt 3 magi. Vin de departe
Dup-o stea din răsărit.
Steaua îi călăuzește
Și pe ei spre Bethlehem
Tot la vestea minunată
Cu copilul cel suprem.
Steaua le străluce tainic
Și se-oprește falnic sus
Semn că au ajuns acolo
Unde s-a născut Iisus.

Colindător :
Noi umblăm și colindăm
Pe Iisus să-l înălțăm
Și vestim a lui iubire
Care-aduce mântuie.
Noi umblăm cu gând frumos
Ca să spunem de Hristos
Și mărturisim prin lume
Pretutindenii Sfântu-I nume.

Pe cer s-a arătat o stea
Vestind la toți venirea Sa
Iar îngerii în al lor cânt
Vestiră pacea pe pământ.

Colindător :
Spre Bethlehem din depărtări
Porniră magii călători.
Merseră tot întrebând
De cel ce s-a născut curând.
Cu drag apoi când l-au aflat
În fața lui s-au închinat
Și i-au adus un dar sfânt
Ce-aveau mai scump pe-acest pământ

Fetele: - Când vii bade-n șezătoare
Nu sta la ușă-n picioare.
Uităte-n casă de-a rândul
Și te-asează un'ti-e gândul.

Baieții trec printre fete uitându-se ce
lucrează și se așează unde vrea fiecare pe
locurile rămase libere.
Fiecare lucrează la ce are pregătit și se
colindă.

Sunt român!

**Prof.Dan Nicoleta
Școala Gimnazială Sălcioara, G.P.N. Sălcioara, Ialomița**

România, plai cu flori
Te zăresc în trei culori.
Viersul dulce românesc
Mă mândresc când îl rostesc.

Portul nostru strămoșesc
Tot mereu o să-l cinstesc.
Munți înalți, scâlțați în soare
Câmpii întinse, roditoare

Dunărea-ți stă la picioare!
Ești frumoasă, țara mea!
Și nicicând nu te-aș lăsa.
Vreau aici ca să trăiesc,
O viață să te iubesc!
Să te cânt în viers frumos
Molcom și melodios!

CUPRINS

SIMBOLUL PRIMĂVERII.....	pag. 3-4
Autor: Prof.înv.pr. NICOLAE RUXANDRA – IOANA, Școala Gimnazială Nr 27, București, Sector 2	
POVESTE DESPRE MOS CRACIUN (scenetă).....	pag. 5-15
PROF.ÎNV.PR.: BÂRLEA CORNELIA, COLEGIUL NATIONAL DE INFORMATICA „CARMEN SYLVA”PETROSANI	
DE PAȘTI.....	pag. 16
DINU EMILIA-MARIANA, Școala Gimnazială Nr. 129, sector 4, București	
MĂRȚIȘORUL	pag. 17
Prof. Chirescu Melania, Grădinița 170 București	
ROMÂNIA.....	pag. 18
Prof. Popescu Cornelia SI Ed.Cobiloiu Adina, Grădinița 170 București	
PORTUL MUNTENESC.....	pag. 19
Prof. Cîțescu Ecaterina Vera, Grădinița 170 București	
IEPURAȘUL PRIMĂVERII.....	pag. 20
Prof. Petre Ileana, Grădinița nr. 72, București SI Prof. Pană Emilia, Grădinița Nr. 72, București	
1 DECEMBRIE (scurt program artistic / cântece patriotice).....	pag. 21-23
Prof. înv. primar MARC NICOLETA, Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu”, Arad	
CREANGĂ – UN POVESTITOR CU HAR	pag.24-26
Prof. Ujoc Maria, Prof. Ușvat Irina, Școala Gimnazială nr. 1 Roșia	
ZVON DE PRIMĂVARĂ	pag.27-30
Autor , Prof. Muraru Andreea Iulia, Gradinita 170 București	
VĂ POFTIM LA ȘEZĂTOARE!.....	pag. 31-35
PROF. POTOSCHI DANIELA, GRĂDINIȚA „CRAI NOU”, BACĂU	
SERBARE DE CRĂCIUN- ȘEZĂTOARE.....	pag.36-38
Prof. înv. primar Mihai Ramona Cristina, Școala Gimnazială Brădeanu, Buzău	
ȘEZATOAREA DIN AJUN.....	pag.39-41
Prof. Mohanu Corina Ioana, Școala Gimnazială”Regina Maria”, Sibiu	
SUNT ROMÂN!	pag. 42
Prof.Dan Nicoleta, Școala Gimnazială Sălcioara, G.P.N. Sălcioara, Ialomița	